

har jo tidligere gjort opmærksom på, at det bedste eksempel på, hvordan man ikke skulle gøre, er at sælge infrastrukturen, som man gjorde ved salget af Tele Danmark, som har givet os visse vanskeligheder efterfølgende.

I forlængelse af den holdning skal det understreges, at CD ikke ønsker et statsejet naturgaselskab. CD ønsker ikke, at forsyningsinfrastrukturen er omsættelig for en finansminister, der er på jagt efter indtægter, uanset hvilken regering der er tale om. Derfor vil vi gerne have, at den proces omkring gassen er fornuftig.

Jeg vil også gerne omkring gassen understrege, at det med at liberalisere den er vi enige i, men det er ikke noget, der foregår sådan lige over en nat. Der er helt specielle forhold for naturgassektoren. Bl.a. har vi en take or pay-aftale, og den skal holdes. Jeg har hørt Holger Lavesen sige, at vi måske kan holde den, osv. Det er ikke med CD's hjælp. Vi mener, at når man som stat indgår den slags aftaler, skal man holde dem. Det gør selvfølgelig, at det råderum, der vil være til liberalisering på området i de kommende år, foreløbig vil være ganske begrænset.

Under forhandlingerne var det CD's holdning, at en liberalisering skal bygges på meget rene modeller og ikke bør indeholde en lang række pålæg til den velfungerende danske elsektor, og at de danske elværker skal rustes til at kunne klare sig på det europæiske energimarked. Det lægger vi meget vægt på.

CD vil fra sidelinjen nøje følge de endelige vilkår, når de danske kraftværkers økonomiske og markedsmæssige vilkår skal fastlægges. Det er CD's holdning, at de effektive og miljøbevidste danske elværker skal have mulighed for at eksportere og sælge deres produktion.

Det at kunne handle på det åbne marked er en forudsætning for udvikling af prioriteret og såkaldt grøn elproduktion, men det er vigtigt, at ekstraomkostningerne ved det grønne og prioriterede er synlige, så alle kan se, hvad det koster, og hvad vi som politikere pålægger forbrugere og arbejdspladserne.

Når CD's folketingsgruppe efter grundig overvejelse valgte at sige fra og ikke tilslutte sig den samlede energireform, var det for at sige nej til CO₂-kvoter, lokale CO₂-kvoter, der lammer kraftværkernes mulighed for at eksportere el, samtidig med en liberalisering, der betyder, at kraftværkerne skal ud og klare sig på et frit, europæisk marked.

Danske kraftværker er blandt verdens rene-
ste. Det er uden mening at begrænse dansk eksport og overlade opgaven til værker, der sviner langt mere end de danske. For CD har miljømæssigt købmandskab altid været vigtigt. Danmark skal ikke bruge kolossale summer på begrænsede CO₂-reduktioner, hvis pengene kunne bruges langt bedre og med langt større miljøgevinster i samarbejde med andre lande.

Vi ved, at de lokale kvoter er en del af det samlede forlig, men på andre områder er vi rimelig tilfredse med det forslag til energireform, der ligger på bordet. Vi er ikke mindst tilfredse med, at de 100.000 danske vindmølleejere og en ung eksportindustri, der sidder på 70 pct. af verdensmarkedet, er sluppet væsentlig bedre igennem, end der var lagt op til. Og de dele af elforliget, der skal skaffe dækning for finanslovaftalen, stemmer CD selvfølgelig for.

Samtidig skal det understreges, at CD accepterer den fælles europæiske målsætning, der skal bidrage til at begrænse det ca. 4 pct.s menneskeskabte CO₂-udslip, der mistænkes for at bidrage til den globale opvarmning og de afledte klimaændringer. CO₂-målsætningerne er globale og kender ingen grænser. CO₂-udslip har ingen direkte lokal miljømæssig betydning. Saglighed og ikke ideologisk tro og CO₂-religiøsitet bør være et politisk udgangspunkt. Regler for handel med CO₂-kvoter og samarbejde med andre lande om energiteknologiudvikling er på vej, det, man også kalder for joint implementation. Her bør Danmark sætte ind med fuld styrke.

Så vil jeg lige sige, at den del, der hedder det grønne, og hele behandlingen af det enorme eksportpotentiale, der ligger, vil jeg i nogen grad lade ligge til den efterfølgende seance, vi skal have, hvor vi skal tale alternativ energi.

Som sagt har det for CD været ganske væsentligt at slå fast, at man må forsøge at se de miljøgevinster, man går efter, i en bredere sammenhæng. Det var vanskeligt undervejs, synes vi, at få venstrefløjten til at se den miljøpolitiske del i en bredere sammenhæng med reel effekt og reelle resultater i stedet for den meget snævre, lidt sekteriske holdning, som jeg mener det bærer præg af en gang imellem.

Det var også vanskeligt for den anden side af salen at få en forståelse for de enorme muligheder, der er, hvis vi tager det i den lidt længere horisont for Danmark industripolitisk set. Men som sagt er vi tilfredse med, at vi nåede et resultat.